

— 72 —

og ved Grevinde Wedel grube med ca. 43 pct. jern. I tiden omkring 1906—08 eksportertes fra Fru Anker grube 2072 ton malm med 45.45—47.64, gjennomsnittlig 47 pct. jern; og fra Grevinde Wedel grube 3200 ton malm med 42.73—46.55, gjennomsnittlig næsten 45 pct. jern. I de senere aar har skeidemalmen neppe holdt fuldt saa meget jern, som man faar indtryk av ved analyserne nr. 26—47 og nr. 49—69.

Den sikreste opplysning faar man derved, at ved Tinfos jernverk har man av paasat malm (kalksten ikke medtat) i de senere aar (1912—15) faat utbragt¹ henholdsvis 43.8, 43.6, 44.9 og 43.3 pct. rujern. Man smeltet i denne tid hovedsagelig Langø malm, dog med nogen tilsats av Klodeberg-malm (à ca. 45 pct. rujern), i enkelte aar med en ganske liten tilsats av Fehns-malm (med litt høiere jern-procent). Det vil si, saaledes som skeidningen har været utført ved Langø-gruberne, har disse i de senere aar levert malm med omkring 43 pct. jern.

Ved modernisering av driften maatte man sortere ut for sig en sekundamalm for magnetisk separation. I den nuværende smeltmalm gaar adskillige malmstykker med kun 35, 30 og helt ned til 25 pct. jern, og disse nedsætter i væsentlig grad malmens brukbarhet. En hel del av disse fattige malmstykker er grønmalm, som i urimelig grad øker malmens SiO₂-procent, altsaa ogsaa øker tilsats av kalksten for ved smeltingen at skaffe tilstrækkelig basisk slagg.

Jeg forutsætter, at man ved rationel skeidning kan faa stykmalm med ca. 47—48 pct. jern, men jeg gaar ved den efterfølgende beregning av masovns-beskikningerne for sikkerhets skyld kun ut fra 45 pct. jern.

¹ I de første aar led man ofte av uren gang, hvilket vil si, at slaggen holdt et par eller nogen faa pct. FeO. Herved nedsattes selvfølgelig rujerns-utbyttet litt.